

Matkaraportti

Lissabon 2024

Oma nimi: Tuuli Sipilä

Opiskeltava ala: Kuvataide

Kv-vaihdon ajankohta: Helmi-maaliskuu 2024

Kaupunki ja maa: Lissabon, Portugali

Koulun nimi: Escola Artística António Arroio

Koulun nettisivut: <https://www.instagram.com/antonioarroio/>

Innostuin hakemaan kv-jaksolle, kun kuulin eri mahdollisuuksista ja luin muiden tekemiä matkaraportteja eri kohteista.

Meille kerrottiin jaksolle hakeutumisesta koulussa ja kannustettiin lähtemään ulkomaille, jos se kiinnostaa.

Koen valmistautuneeni sopivasti ja minulla oli melko hyvä käsitys siitä, mitä tuleman pitää. Tiesin, mitä aion kv-jakson aikana tehdä mutta olin varautunut myös siihen että vaikeuksia/muutoksia voi olla edessä.

Keudan antama valmennus oli hyvä, perusasiat käytiin läpi. Itse koin hyödylliseksi kuulla esimerkiksi matkavakuutukseen liittyvät asiat. Erasmus- apurahan tarkka määrä ei käynyt ilmi kuin vasta melko myöhäisessä vaiheessa prosessia, mikä hiukan mietitytti ennen matkaa. Asia kuitenkin selvisi ennen pitkää.

Opiskelu Lissabonissa

Koulujaksolla oli mukavaa: opiskelin serigrafiaa opettaja Nuno Nevesin kursseilla. Opin uuden tekniikan ja sain itse päättää, millaisia teoksia haluan tehdä. Nuno auttoi minua aina tarvittaessa ja paikalliset oppilaat olivat myös avuliaita ja mukavia. Koulupäivät olivat vaihtelevia, sillä serigrafiassa on monta vaihetta. Tuntien lomassa kävimme syömässä ruokalassa ja materiaalit hankimme koulun omasta paperikaupasta.

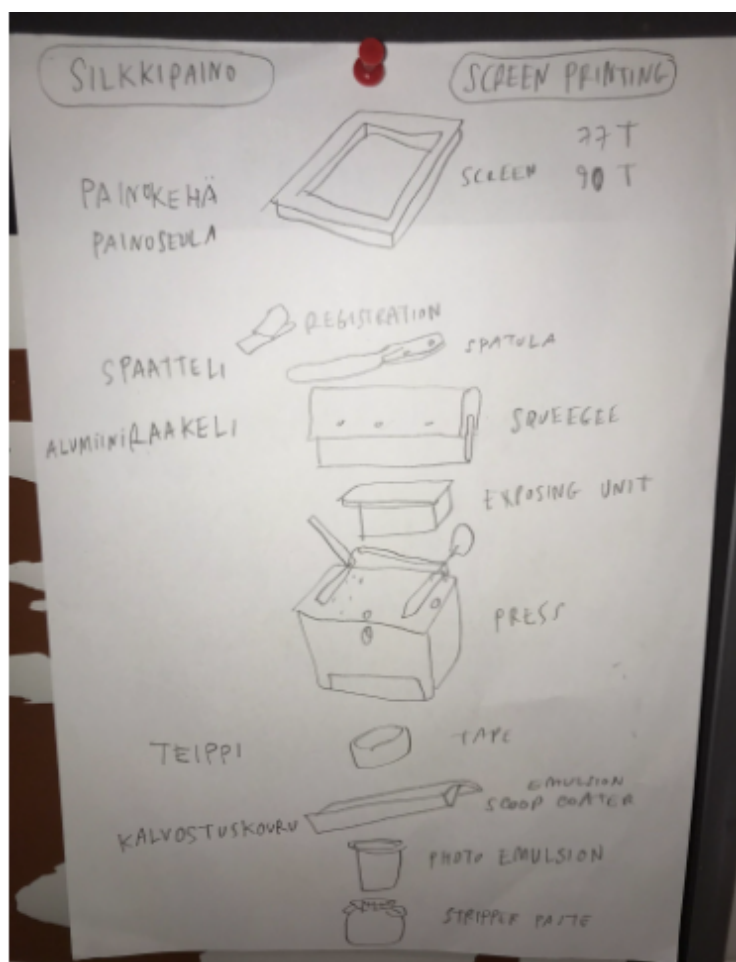
Suurin ero työkuultuurissa oli mielestäni se, että opiskelijat suunnittelivat teoksiaan suhteellisen pitkään. Kyseessä oli toki isompi yhteistyöprojekti, joten se saattaa osittain selittää asian. Itselleni jäi kokonaisuudessaan kuitenkin sellainen olo että opiskelijat ja opettajat pohtivat, suunnittelevat ja keskustelevat enemmän kuin Suomessa olen tottunut. Muuten käytännöt ja toimintatavat tuntuivat tutuilta.

Luokka, jossa opiskelimme:

Opettaja ja Sanna valmistelemassa seulaa

Silkkipainon välineitä

Oppiminen ja ongelmanratkaisu

Heti ensimmäisellä viikolla meidän täytyi hankkia ladattava bussilippu, sillä kuukausilippua ei saanut muuten ostettua. Systemi oli aika vanhanaikainen (otetaan kasvokuva kuva-automaatissa, täytetään lomake, jonotetaan tiskille...) mutta kortti oli valmis parissa päivässä, siis tosi nopeasti! Portugalissa minusta usein on tuntunut siltä, että asiat hoidetaan joskus hiukan vaikeamman kautta, mutta ihmiset ovat aina valmiita neuvomaan ja auttamaan. Valtavaa eroa Suomen kulttuuriin en ole huomannut ja tietenkin vaikeuden tunne johtuu suurelta osin myös kielimuurista ja uudesta ympäristöstä.

Sen olen huomannut että bussit saattavat tulla ja mennä omia aikojaan. Julkisia vessoja ei täällä ole pahemmin, kun taas Suomessa vähintään metroasemalta sellainen yleensä löytyy. Täällä metroasemat taas ovat toinen toistaan kauniimpia!

Suomen kulttuurin vahvuus on mielestäni aikatauluissa pysyminen ja tunnollisuus. Vaikuttaa myös siltä, että Portugalissa sosiaaliturva on melko olematonta verrattuna suomeen. Tämän kohtaaminen auttaa muistamaan, kuinka iso vahvuus sosiaaliturva on Suomessa.

Suomeen verrattuna täällä on saanut nauttia hyvistä hedelmistä ja kasviksista sekä kosteasta ja lämpimästä ilmasta. Eteläeurooppalaiseen tyyliin ihmiset istuvat ravintoloissa ja keskustelevat, mikä lämmittää sydäntäni ja jonka uskon tekevän hyvää.

Koulujaksolla opin itselleni täysin uuden kuvataiteen tekniikan, jota toivottavasti pääsen jatkossakin hyödyntämään. Opin sekä koulussa että vapaa-ajalla myös olemaan oma-aloitteinen ja tarttumaan sellaisiin asioihin, jotka kiinnostavat minua. Portugalin kieltä olen oppinut hieman.

Vapaa-ajalla kävin kaupungilla kävelemässä, museoissa, sekä parilla keikalla. Iso osa vapaa-ajasta kului myös arkisiin asioihin kuten kotitöihin ja kämppekavereiden kanssa juttelemiseen. Asuimme kerrostaloasunnossa metron varrella, ja asuinalueemme oli oikein kotoisa. Pyykit saimme pestyä kotona pesukoneessa ja ruokakauppoja oli kävelymatkan päässä. Paikallinen arkkitehtuuri on siinä mielessä erilainen kuin Suomessa, että pyykit kuivataan ikkunan alla olevalla pyykkinarulla. Joskus ne sitten lentävät tuulessa naapurin narulle tai maahan.

Majoituksen löytäminen ei ollut helppoa, sillä Lissabonissa on korkeat vuokrat lähtökohtaisesti. Kaupunki on kuitenkin kansainvälinen ja esimerkiksi vaihto-opiskelijoita on paljon, joten englanninkielisiä facebook-ryhmiä tutkimalla löytyi kyllä lopulta vaihtoehtoja majoittumiselle. Helppoa se ei ollut, mutta lopulta meille löytyi hyvä ja edullinen asunto. Vuokrasimme sen perheeltä, joka tarvitsi alivuokralaista ja kaikki sujui mallikkaasti. Kannattaa kuitenkin olla varuillaan, sillä huijareita on paljon liikenteessä etenkin facebookissa!

Matkustaminen

Valmistauduin lähtöön tavaroita pakaten ja muita käytännön asioita hoitaen. Yritin myös katsoa etukäteen minua kiinnostavia tapahtumia ja paikkoja. Lensin Lissaboniin yhdellä vaihdolla, joten uskoin että ruumalukku varmaankin löytää tiensä perille myös. Joskus on minulla tosin niinkin käynyt, että tavarat katoavat jonnekin. Se hiukan jännittää aina kun ruumaan laittaa tavaraa. Onneksi vakuutus kattaa kyllä sitten! Kaikki sujui hyvin ja monen tunnin matkustaminen oli oikeastaan yllättävän kevyen tuntuista. Lissabonin lentokenttä on pieni, joten pääsimme sieltä nopeasti eteenpäin majoitukseen.

Tein serigrafiaa melko isoille papereille, joten niiden kuljettaminen Suomeen oli minulle pieni pohdinnan paikka. En halunnut rullata niitä, mutta onnekseni löysin hyvään hintaan ison matkalaukun, johon sain paperit mahtumaan kansiossa. Tämä kannattaa miettiä hyvissä ajoin, sillä lisämatkatavarat eivät maksa paljoa, jos ne ostaa ajoissa lentoyhtiön sivuilta. Lentokentällä koneeseen noustessa hinta voi kohota pilviin pienestäkin lisäpainosta.

Terveisiä kv-jaksolle lähteille:

Kannattaa lähteä, jos on mahdollisuus ja vähänkin kiinnostusta! On todella antoisaa tutustua ajan kanssa uuteen paikkaan ja oppia tuntemaan vierasta kulttuuria.

Kestävän kehityksen edistäminen

Asuintalossamme oli kierrätys, mutta systeemi oli hiukan erikoinen ja emme aina saaneet kaikkea kiertoon. Lasinkeräys oli aina saatavilla, mutta muuten eri roska-astiat ilmestyivät eri päivinä ja katosivat sitten taas. Panttisysteemiä ei ollut, ja ihmiset jättivät jonkin verran epämääräistä tavaraa kadulle. Olivatko ne kierrätykseen tai roskiin menossa, jäi epäselväksi. Kirpputori järjestettiin lähialueellamme ulkona noin kerran kuussa.

Koulussa roskat kierrätettiin, tai ainakin yritettiin. Luokassa opettajani oli tarkka siitä, että kaikki painoväri kerättiin talteen seuraavaa käyttökertaa varten, ja että haitallisia aineita ei joudu viemäriin.

Luokassa opiskelijat saivat olla sellaisia kuin ovat ja ilmapiiri oli rento ja iloinen. Opettajani otti kaikki huomioon, esimerkiksi esitteli minut kun liityin mukaan luokan toimintaan. Mielestäni vaikutti siltä, että nuoremmatkin opiskelijat pystyivät ilmaisemaan itseään rohkeasti.